

7^ч Қазақ ауыз әдебиетінің ерекше бір жанры-мешендік өнер. Қазақшымыздың даналығының ұлы мешендік сөздер. Ғасырлар бойы халық арасында ерекшеленіп өткен құнды мұра, асыл қазына. Мешендік өнеріне ерте замандардан ақ, үйкеліп жан берілетін. Ежелгі грек, рим елдерінде мешендік өнерді "риторика" деп атап келе жатқан. Рунне күршіне жігілі ерте заман мешендері Эратостр, Демосфен, Цицерон, Квинтилиан сияқты өз заманының мемлекет қайраткерлері, ел аузына қаралап ойшындары болса, қазақ мешендік өнерінің дамытауында бәйбіше, Жітеке би, Қазыбек би, Малайсары, Сыршынның атқарар ролі зор.

Сондай қазақ даласында мешендік өнердің дамытауы, атадан балаға мұра болып халық ауыз әдебиетінің қауқарларының қадірін біріні кезде біз түсініп кұршіз деп.

Қазақ халқындағы ақын сөздің қадірін түсініп, бір ауыз сөзге тәуір болып қазақ халқы бар ма?

Менің ойымша қазақ халқының кетіп кеткен маңындай екен. На қазірге сөзге мешен халқының бар. Бірақ көптеп халқының сөзге кұрші. Сөз үшін, мағынасы түсініксіздерде қол еше. На көптеп сөздерден қазақ мешендері туралы өтіп кетіп кетіп, бірақ оқушыларымыздың көп бөлігі мүмкін оны қызығышымен оқымайды.

Сонан байланысты көптеп қорытындылар шығарыла болады. Қазақ елінде мешендік өнерді дамыту үшін менің ұсынысы:

Бірінші: Мешендікті дамытауы арнайы құрстар ашу керек. Оқушылардың қызығышымен арттыру үшін арнайы ұйымдастыру керек.

Екінші: Қазақ мешендерімен таныстыратын арнайы бағдарламалар ұйымдастыру керек.

Үшінші: Қазіргі кездегі сөзге мешен халқының сөзге тәуір, оған мешендікке қызығышымен бар оқушыларды дамытауы қажет.